

og derefter kontakter jeg KL og siger: Vi har altså en fælles opgave, vi skal have løst her, og hvad er jeres bud på, hvordan vi kan gøre det? Jeg synes, vi skal give kommunerne den chance.

Vi er enige om, at målet selvfølgelig er, at aftalen skal overholdes, og der er jo altså stadig et par år endnu, før det hele skal være på plads. Men jeg er enig i, at vi ikke kan give kommunerne endnu et par år til at sidde og reflektere og holde summemøder om spørgsmålet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 91

7) Til integrationsministeren af:

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

»Vil ministeren på baggrund af CASA's nye rapport, »Flygtninge på starthjælp«, redegøre for, om hun mener, at starthjælpen er et rimeligt levestandardniveau for de berørte, og hvor lang en periode hun mener det er rimeligt at mennesker skal leve på starthjælpsniveau?«

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Den nyligt udkomne rapport fra CASA om flygtninge på starthjælp er jo uhyggelig læsning – uhyggelig forstået på den måde, at den dokumenterer, at flere tusinde mennesker i dette land lever på et niveau, som ifølge de offentlige myndigheder selv ligger et godt stykke under, hvad man kalder en beskeden levestandard, eller på dansk: De lever i fattigdom.

Rapporten dokumenterer også, at en stor del af de mennesker faktisk lever på den urimelig lave starthjælp i årevis. I mere end 2 år har over halvdelen af dem levet på det niveau, og derfor er mit spørgsmål til ministeren, om ministeren mener, at det levestandardniveau kan betegnes som et rimeligt levestandardniveau, og om det er rimeligt, at folk i så lang tid lever på det meget lave levestandardniveau.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det er væsentligt for regeringen, at ingen mennesker låses fast i vores kontanthjælpsystem. Det mål har vi sat os, både hvad angår udlændinge, og hvad angår danskere, og det har også været et eksplicit mål, at der skal være en optjeningsperiode, før man kan få fuld kontanthjælp. Det fremgår af regeringsgrundlaget fra 2001.

Før starthjælpen blev indført, skulle et ægtepar tjene i nærheden af 25.000 kr. om måneden før skat, før det kunne betale sig for den ene at få

et arbejde. Mange familier, hvor begge ægtefæller var på kontanthjælp, var derfor fastlåst i kontanthjælpsystemet. Det var ikke godt for hverken forældrene eller børnene i de pågældende familier, og det var især problematisk for nyankomne, der slet ikke havde haft nogen tilknytning til arbejdsmarkedet.

Starthjælpen er rimelig, og man kan godt leve af den. Før indførelsen af starthjælpen var den danske kontanthjælpsydelse en af de absolut højeste ydelser i Europa, og derfor var Danmark også et af de lande, hvor det – hvis man én gang var kommet i ydelsessystemet – bedre kunne betale sig at blive her end at gå i arbejde og tjene sin egen løn. Starthjælpen er på omtrent samme niveau, som kontanthjælpsydelsen er i flere europæiske lande, og her har den et niveau, man kan leve for.

Angående spørgsmålet om, hvor lang tid det er rimeligt, at mennesker skal leve på starthjælp, synes jeg, det er at vende det hele på hovedet. Målet kan jo aldrig være at være på starthjælp i et bestemt antal år, målet er at komme i beskæftigelse, og CASA's rapport viser, at de adspurgte sagsbehandlere vurderer, at to ud af tre flygtninge på starthjælp har gode eller nogenlunde muligheder for at blive selvforsørgende. Det giver et klart billede af, at en stor del af flygtningene kan komme i beskæftigelse, hvis kommunerne formår at hjælpe de pågældende det sidste stykke vej mod arbejdsmarkedet.

Så synes jeg, at der er en ting i CASA's undersøgelse, som ikke rigtig er kommet frem. CASA's undersøgelse viser nemlig også, at i to af de udspurgte kommuner har de været i stand til at skaffe en stor del af starthjælpsmodtagerne i ordinært arbejde. Det er således ikke generelt for alle kommuner, at de har vanskeligt ved at skaffe flygtninge i job, og det undrer mig faktisk meget, at CASA ikke har gjort noget ud af det. Det ville da have været en alternativ samfundsanalyse, og det havde været interessant for os alle at høre, hvad det præcist er disse kommuner gør, så vi kan sætte fokus på, hvordan vi får folk i beskæftigelse, og ikke på, hvordan vi fastholder dem på passiv forsørgelse.

KL 14.20

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg forstår på ministerens besvarelse, at ministeren mener, det er et rimeligt levestandardniveau, når man f.eks. som enlig uden børn har ca. halvdelen af det beløb, SKAT definerer som den nedre grænse for, hvornår man kan tillade sig at inddrive